

# РЕШЕНИЕ

№ 4960

гр. София, 06.02.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в**  
публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Доброслав Руков**

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **11305** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Сити Инвест Пропърти“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], подадена чрез управителя Г. К. И., против РА № Р-22221422003856-091-001 от 17.02.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП В. Т., потвърден с решение № 625/15.05.2023 г. на Директора на Дирекция на „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

С оспорения акт за „Сити Инвест Пропърти“ ЕООД са установени задължения по: Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди от 01.02.2020 г. до 30.09.2020 г., за м. 11.2020 г., от 01.01.2021 г. до 31.05.2021 г. и от 01.08.2021 г. до 31.12.2021 г. в общ размер на 121 230,33 лв. и лихви в размер на 31 703,55 лв., както и начислени лихви за неплащане на задължения за ДДС, установени въз основа на подадена от дружеството декларация за данъчен период м. 06.2021 г. в размер на 1 015,98 лв. и по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за 2020 г. и 2021 г. в общ размер на 36 809,38 лв. и лихви в размер на 6 978,16 лв.

С Решение № 719/31.01.2024 г., постановено по адм. дело № 6521 по описа на Административен съд София-град за 2023 г., РА е обявен за нищожен. Този съдебен акт е отменен с решение № 10378/27.10.2025 г. по административно дело № 3269/2024 г. на ВАС, Първо отделение и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав.

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен. Твърди се, че органите по приходите са подхождали формално и незадълбочено и че съвсем неоснователно са

отхвърлили представените доказателства, касаещи процесните доставки. Инвокирани са доводи, че не е възможно ревизираното лице да бъде лишено от права, поради това, че доставчиците му са допуснали евентуално грешки при воденето на счетоводството или не са представили изисканите им доказателства от органите по приходите по време на извършването на ревизията. Посочва се, че необосновано ревизиращият екип е приел, че не е установена реалността на доставките. За да се достигне до този извод се приема единствено обстоятелството, че доставчиците не са открити на съответните адреси или не са представили исканите документи, поради което ревизиращият екип е приел, че те не разполагат с техническа и кадрова обезпеченост за изпълнение на доставките, въпреки че за процесиите периоди и същият ревизиращи екип е установил, че доставчиците са наемали работници по трудови и по граждански договори.

Излагат се аргументи, че по отношение на всички доставчици са представени фактури, приемо-предавателни протоколи по фактурите и документи да направените плащания. Тези доказателства, въпреки че покриват изискванията на ЗДДС и ЗКПО за доказване на реалност на доставките и документална обосновааност на разходите необосновано не са кредитирани от органите по приходите.

Застъпва се твърдението, че основополагащо условие за признаването на право за признаване на данъчен кредит е фактическото предоставяне на услугата от доставчика на получателя, а в случая е безспорно, че услугите – строително-монтажни работи (СМР) са били изпълнени. Посочва се, че в хода на ревизионното производство са представени документи (фактури, договори, приемателно-предавателни протоколи и други), удостоверяващи извършването на процесните доставки. Доставките са отразени коректно в счетоводството на жалбоподателя и е установено, че чрез тях са извършвани други облагаеми доставки. Според жалбоподателя данъчните субекти не могат да търпят вредни последици от неправомерното поведение на своите контрагенти, защото ЗДДС не обвързва правото на данъчен кредит с допуснати нарушения от доставчика при начисляването и отразяването на данъка. Оспорва изводите на органите на приходната администрация, за липса на реални доставки по процесните фактури, които счита за немотивирани и неподкрепени с доказателства. Излага подробни съображения в подкрепа на доводите си по отношение на някои от доставчиците. Посочва, че ЗДДС не изброява изчерпателно документи, с които получателят по доставката следва да разполага за да докаже реалното й осъществяване. Представянето от страна на „Сити Инвест Пропърти“ ЕООД, в качеството му на получател по доставките, на договори, фактури, приемателни протоколи, плащания и счетоводни регистри е достатъчно доказателство, че е положил дължимата грижа за изпълнение на задълженията си по ЗДДС. Ревизираното дружество не разполага с правомощия да провери начина, по който неговия доставчик е оформил правоотношенията със служителите си и дали е изпълнил разпоредбите за деклариране на трудовите и гражданските договори и плащането на осигуровки. Не би могъл да разполага с информация и дали изпълнява задълженията си произтичащи от ЗДДС. Би могъл единствено официално да провери данните в търговския регистър, дали е регистриран по ДДС, а това услови към момента на осъществяване на доставките е било изпълнено. Счита, че отговаря на всички законови изисквания за признаване на правото на данъчен кредит. Навежда аргументи за добросъвестност при осъществяване на доставките и недоказаност на знание за участие в данъчна измама. Излага аргументи, че съгласно практика на Върховния административен съд в хода на ревизионно производство се пристъпва към изследване на реалността на документираните от доставчиците доставки при наличие на данни за участието на получателите по фактурите в данъчна измама, каквито в случая не са установени.

Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния

акт.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият се представлява от адвокат К., който поддържа жалбата и не претендира присъждане на направените в хода на съдебното производство разноски, освен заплатената държавна такса.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт П. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат неговите права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

1. Фактически установявания.

1.2. По отношение на Закона за данъка върху добавената стойност.

Между страните не се спори, че Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221422003856-020-001 от 27.07.2022 г., изменена със ЗИЗВР № Р-22221422003856-020-002 от 01.11.2022 г., като е определен краен срок за приключване на ревизията до 03.01.2023 г. (л. 22- 28). ЗВР и ЗИЗВР са издадени от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., определен да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК със Заповед № РД-01-245/05.05.2022 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 167) и оправомощен със Заповед за оправомощаване №З-ЦУ-753 от 05.05.2022 г. на заместник изпълнителния директор на НАП (л. 19), вр. Заповед № ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. на изпълнителния директор на НАП (л. 283) и Заповед № З-ЦУ-1351/26.07.2022 г. (л. 17). Възложено е извършването на ревизия на „Сити Инвест Пропърти“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.02.2020 г. до 31.12.2021 г. и по ЗКПО за 2020 г. и за 2021 г.

През ревизирия период дружеството е извършвало дейност по отдаване под наем на недвижими имоти – офиси, жилищни помещения и паркоместа.

В хода на ревизията са предприети множество процесуални действия.

С Протокол № Р-22221422003856-ППД-001 от 03.01.2023 г. ревизиращият екип е приобщил относимите писмени доказателства събрани в хода на извършена на дружеството ревизия за установяване задължения по ЗДДС с обхват периода от 01.06.2019 г. до 31.01.2020 г., приключила с РА № Р-22221420003111-091-001 от 08.01.2021 г.

Извършени са насрещни проверки на доставчиците.

1.2.1. По отношение на „Пиафе“ ЕООД.

За м. 02, м. 03, м. 07 и м. 08.2020 г. с процесния РА е отказано право на приспадане на данъчен

кредит в размер на 17 010,00 лв. по 4 фактури, издадени от „Пиафе“ ЕООД с посочен предмет СМР по протокол.

Доставчикът не е отрит на адреса на управление, поради което му е връчено искане за представяне на документи по чл. 32 от ДОПК на 12.10.2022 г. В указания срок такива не са представени исканите документи. От ревизиращия екип е констатирано, че от доставчика: не са декларирани данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения; за 2020 г. не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО; не е декларирано движимо и недвижимо имущество; дружеството няма банкови сметки и липсват данни за регистриран ЕКАФП с дистанционна връзка с НАП. Единствено от страна на ревизираното дружество са представени писмени доказателства - процесните фактури, договори за извършване на СМР, протоколи за установяване на видовете СМР, счетоводни записвания, справка от счетоводната програма за разплащания, писмени обяснения.

#### 1.2.2. По отношение на „Фога Груп“ ЕООД.

За данъчен период м. 02.2020 г. с процесния РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 560,00 лв. по 3 фактури, издадени от „Фога Груп“ ЕООД с посочен предмет СМР по протокол.

Доставчикът не е открит на адреса на управление, поради което му е връчено съобщение по чл. 32 от ДОПК на 12.10.2022 г. На 30.09.2022 г. по пощата в деловодството на офис В. са представени: спорните фактури, договори от 19.08.2019 г. и 16.12.2019 г. за абонаментно и комплексно почистване на обект офис сграда, находяща се в [населено място], [улица], договор от 13.01.2020 г. за доставка на материали и извършване на СМР, протоколи за установяване и заплащане на натурални видове СМР. От ревизиращия екип е констатирано, че: дружеството – доставчик е имало наети по трудови правоотношения 2 лица на четири часа на длъжност общ работник; не е декларирано данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения; ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. - не са подавани; не е декларирано движимо и недвижимо имущество; дружеството има банкови сметки и регистриран ЕКАФП с дистанционна връзка с НАП. От страна на ревизираното дружество са представени писмени доказателства - спорните фактури, счетоводни справки, справка от счетоводна програма за плащания.

#### 1.2.3. По отношение на „Ултрамарин Медия Къмпани“ ЕООД.

С процесния РА за данъчен период м. 12.2021 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 11 066,66 лв. по 3 фактури, издадени от „Ултрамарин Медия Къмпани“ ЕООД с посочен предмет СМР по протокол.

Представител на доставчика не е открит на адреса на управление, поради което му е връчено по чл. 32 от ДОПК на 12.10.2022 г. В указания срок не са представени исканите документи. От ревизиращия екип е установено, че дружеството – доставчик: не е декларирано данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения; ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2021 г. - не е подадена; не е декларирано движимо и недвижимо имущество; дружеството има банкова сметка, но липсват данни за регистриран ЕКАФП с дистанционна връзка с НАП. Единствено от страна на ревизираното дружество са представени писмени доказателства - спорните фактури, договор за извършване на СМР, протоколи за установяване на видовете СМР, счетоводни записвания, справка от счетоводната програма за разплащания, писмени обяснения.

#### 1.2.4. По отношение на „Инвора“ ЕООД.

С процесния РА за данъчни периоди м. 03 и м. 04.2020 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 317,64 лв. по 4 фактури, издадени от „Инвора“ ЕООД с посочен предмет СМР по протокол и услуга по договор.

Представител на доставчика не е открит на адреса на управление, поради което му е връчено

съобщение по чл. 32 от ДОПК на 26.09.2022 г. На 30.09.2022 г. по пощата в деловодството на офис В. са представени: процесните фактури; договор от 20.02.2020 г. за абонаментно и комплексно почистване на обект офис сграда, находяща се в [населено място], [улица], № 24А; договор от 24.02.2020 г. за извършване на СМР; граждански договори, сключени с физически лица; протоколи за установяване и заплащане на натурални видове СМР; писмени обяснения. От ревизиращия екип е констатирано, че дружеството – доставчик: няма наети по трудови правоотношения лица; данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения – не са декларирани; ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г. и 2021 г. - не са подадени; не е декларирано движимо и недвижимо имущество; има банкова сметка и регистриран ЕКАФП с дистанционна връзка с НАП. От страна на ревизираното дружество са представени писмени доказателства - спорните фактури, протоколи за установяване и заплащане на натурални видове СМР, договор от 24.02.2020 г. за СМР, счетоводни справки, справка от счетоводна програма за плащания, писмени обяснения.

#### 1.2.5. По отношение на „Плутон Билд“ ЕООД.

С процесния РА за данъчен период м. 09.2020 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 800,00 лв. по фактура, издадена от „Плутон Билд“ ЕООД с посочен предмет СМР по протокол.

Доставчикът не е открит на адреса на управление, поради което му е връчено съобщение, по чл. 32 от ДОПК на 26.09.2022 г. В указания срок не са представени исканите документи. От ревизиращия екип е констатирано, че от дружеството – доставчик: не са декларирани данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения; ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г. и 2021 г. - не са подавани; не е декларирано движимо и недвижимо имущество; няма банкови сметки и липсват данни за регистриран ЕКАФП с дистанционна връзка с НАП. Единствено от ревизираното дружество са представени писмени доказателства - спорната фактура, договор за извършване на СМР от 01.09.2020 г., счетоводни записвания, справка от счетоводната програма за разплащания, писмени обяснения.

#### 1.2.6. По отношение на „Лайф Консулт 2020“ ЕООД.

С процесния РА за данъчен период м. 05.2020 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 720,00 лв. по фактура, издадена от „Лайф Консулт 2020“ ЕООД с посочен предмет по договор.

Представител на доставчика не е открит на адреса на управление, поради което му е връчено съобщение по чл. 32 от ДОПК. На 26.09.2022 г. по пощата в деловодството на офис В. са представени спорната фактура, договор за почистване и хигиенизиране от 22.04.2020 г., граждански договор от 09.04.2020 г., сключен с физическо лице, обратна ведомост, дневник за продажби и СД за м. 05.2020 г., уведомление за приемане на данни от СД, писмени обяснения. От ревизиращия екип е установено, че от дружеството – доставчик: не са декларирани данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения; ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г. и 2021 г. - не са подавани; от дружеството не е декларирано движимо и недвижимо имущество; няма банкови сметки, но има данни за регистриран ЕКАФП с дистанционна връзка с НАП. От страна на ревизираното дружество също са представени писмени доказателства – спорната фактура, договор за услуга – почистване и хигиенизиране от 22.04.2020 г., счетоводни записвания, справка от счетоводната програма за разплащания, писмени обяснения.

#### 1.2.7. По отношение на „Таина Трейдинг“ ЕООД.

С процесния РА за данъчни периоди м. 08, м. 09 и м. 11.2020 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер 9 624,14 лв. по 7 фактури, издадени от „Таина Трейдинг“ ЕООД с посочен предмет СМР по протокол, хамалски услуги, разбиване на стени, измиване на фасада и

прозорци.

На доставчика е връчено по електронен път на 04.09.2022 г. съобщение за представяне на документи. На 23.09.2022 г. по пощата в деловодството на офис В. са представени спорните фактури, договор за СМР от 03.08.2020 г., протоколи за извършени СМР на конкретно посочени обекти, фактури за материали от предходни доставчици, хронологичен регистър на счетоводни сметки 411, 503, 703, 401, 4532, инвентаризационен опис на ДМА. От ревизиращите е констатирано, че спорните фактури не са намерили отражение в дневник за продажби на доставчика. Установено е, че проверяваното дружество е имало наети по трудови правоотношения лица на длъжности - работник, рекламен агент и бизнес услуги. За 2020 г. и 2021 г. не са подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО. От доставчика не е декларирано движимо и недвижимо имущество, има банкова сметка, но няма данни за регистриран ЕКАФП с дистанционна връзка с НАП. От страна на ревизираното лице са представени писмени доказателства - спорните фактури, договор за извършване на СМР, протоколи за установяване и заплащане на натурални видове СМР, счетоводни справки, справка от счетоводна програма за плащания, писмени обяснения.

#### **1.2.8. По отношение на „АЦ 2020“ ЕООД.**

С процесния РА за данъчни периоди м. 11.2020 г., м. 01, м. 02, м. 03, м. 04 и м. 05.2021 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер 25 546,66 лв. по 8 фактури, издадени от „АЦ 2020“ ЕООД с посочен предмет СМР по договор, комисионна по договор.

На представител на доставчика е връчено съобщение за представяне на документи на 07.09.2022 г. На 15.09.2022 г. в офис В. са представени спорните фактури, договори за СМР на конкретно посочени обекти от 02.11.2020 г., 01.01.2021 г., 01.02.2021 г., 01.03.2021 г., 01.04.2021 г., 04.05.2021 г. и протоколи за установяване на извършени СМР от 27.11.2020 г., 27.01.2020 г., 26.02.2021 г., 31.03.2021 г., 29.04.2021 г., 28.05.2021 г., договор за посредничество и за преотдаване под наем на недвижим имот от 05.01.2021 г. и от 23.02.2021 г. и анекси към тях от 12.02.2021 г. и от 13.04.2021 г., фактури от предходни доставчици, счетоводни справки на сметки 411, 401. Установено е, че доставчикът: не е имал наети по трудови правоотношения лица; няма деклариран данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения. От страна на ревизираното дружество са представени писмени документи - спорните фактури, договори за извършване на СМР, протоколи за установяване и заплащане на СМР, счетоводни справки, справка от счетоводна програма за плащания, писмени обяснения.

#### **1.2.9. По отношение на „Техномакс БГ“ ЕООД.**

За данъчни периоди м. 08, м. 09, м. 10 и м. 11.2021 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер 24 018,07 лв. по 8 фактури, издадени от „Техномакс БГ“ ЕООД с посочен предмет СМР по протокол.

На доставчика е връчено по електронен път съобщение за представяне на документи на 31.08.2022 г. На 16.09.2022 г. в деловодството на офис В. са представени документи - спорните фактури, договор за СМР от 27.07.2021 г., протоколи за установяване на извършени СМР, справка за актуално състояние на действащите трудови договори към 29.01.2021 г., аналитичен регистър на счетоводна сметка 411, 4532, 503, 703, амортизационен план. От ревизиращите е констатирано, че спорните фактури не са отразени в Дневниците за продажби на дружеството - доставчик. За последният е установено, че: ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2021 г. - не е подадена; наети по трудови

правоотношения - 29 лица; няма деклариран данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения. От страна на ревизираното дружество са представени писмени доказателства - спорните фактури, договор за извършване на СМР, протоколи за установяване и заплащане на натурални видове СМР, счетоводни справки, справка от счетоводна програма за плащания, писмени обяснения.

#### **1.2.10. По отношение на „ГГ Груп 90“ ЕООД.**

С процесния РА за данъчни периоди м. 02, м. 03, м. 04, м. 05, м. 06, м. 07 и м. 09.2020 г. с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер 24 567,16 лв. по 26 фактури, издадени от „ГГ Груп 90“ ЕООД с посочен предмет „фолио за асансьор, материали, ДМА, демонтаж и монтаж В и К консумативи, почистване на училище, четец чип, СМР на протокол, измиване фасада на сграда, почистване на прозорци, демонтаж и монтаж на ел. табла“.

От ревизиращия екип е установено, че дружеството – доставчик: не е подавало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г. и 2021 г.; има наети служители - 3 броя; не е декларирано данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения. От страна на ревизираното лице са представени писмени доказателства - спорните фактури, договор за извършване на СМР, протоколи за установяване и заплащане на натурални видове СМР, счетоводни справки, справка от счетоводна програма за плащания, писмени обяснения.

Органите по приходите са обосנוвали непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от визираните по – горе доставчици с приетия извод за липса на доказателства за изпълнение на конкретните доставки – предаване на резултата от фактурираните услуги и прехвърляне на собствеността върху процесните стоки /фолио за асансьор, четец чип, ДМА и др. материали/, тяхното счетоводно отразяване при доставчиците, както и при ревизираното лице, и не на последно място – с липсата на доказателства за обективната възможност на издателите на фактурите да изпълнят предмета на доставка, т.е. за налични обекти, разполагаемост със стоки в съответните количества и видове, както и наличие на кадрова обезпеченост. От издателите на ревизионния акт е съобразено, че всички дружества – издатели на процесните фактури, са deregистрирани по ЗДДС на основание чл. 176 от ЗДДС в периодите, непосредствено след издаване на процесните фактури към ревизираното дружество. Органите по приходите не са кредитирали писмените доказателства представени от ревизираното дружество по доставките от „Пиафе“ ЕООД, „Ултрамарин Медия Къмпани“ ЕООД, „Плутон Билд“ ЕООД с аргумент, че документи в хода на ревизионното производство не са били ангажирани от съответните доставчици, независимо, че изрично са били изискани по реда на ДОПК.

Относно представените от доставчиците: „Фога Груп“ ЕООД, „Инвора“ ЕООД, „Лайф Консулт 2020“ ЕООД, „Таина Трейдинг“ ЕООД, „АЦ 2020“ ЕООД, „Техномакс БГ“ ЕООД и „ГГ Груп 90“ ЕООД писмени доказателства, подробно описани в РД, е прието, че същите не са достатъчни, за да обосноват реалност на доставките, тъй като не представляват преки доказателства. Във връзка с ангажираните счетоводни регистри, относно самото осъществяване на доставката е прието, че не допринасят значително за доказване на процесните доставки.

В резултат на последователен и цялостен анализ на събраните в хода на ревизията доказателства е прието, че дори жалбоподателят да притежава данъчни документи, съставени в съответствие на изискванията на чл. 114 от ЗДДС, след като тези документи не са съставени във връзка с реални доставки на стоки или услуги, по които

ревизираното лице е действителен получател, то за ревизираното дружество не е възникнало и право на приспадане на данъчен кредит (по описаните в РД/РА фактури). На „С. Инвест Пропърти“ ЕООД правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от доставчиците фактури в общ размер на 121 230,33 лв. Предвид липсата на ангажирани доказателства за внасяне на декларирания от дружеството ДДС за данъчен период м. 06.2021 г. с РА е установена и лихва за забава в размер на 1 015,98 лв.

## **2. По отношение на Закона за Корпоративното подоходно облагане.**

В хода на ревизионното производство е установено, че за финансовата 2020 г. от задълженото лице е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 2214И0477877 от 25.06.2021г., с която е деклариран счетоводен финансов резултат печалба в размер на 97 215,72 лв. и данъчен финансов резултат печалба в същия размер. За финансовата 2021 г. е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 2214И0559231 от 23.06.2012 г. с деклариран счетоводен финансов резултат печалба в размер на 102 229,18 лв. и данъчен финансов резултат печалба в същия размер.

С оглед на обстоятелството, че при установяването на задълженията за данък върху добавена стойност е прието, че не е доказано осъществяване на реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по фактурите, издадени от посочените по-горе доставчици, със стойност на данъчните основи в размер на 117 136,52 лв., намерили счетоводно отражение като разходи от група 60, е направен извод, че не са налице документално обосновани стопански операции, във връзка с тези фактури.

В издадения РА е отразено, че през 2021 г. в счетоводството на „Сити Инвест Пропърти“ ЕООД са намерили отражение следните фактури: фактура № 6748 от 24.05.2021 г. с данъчна основа 62,57 лв., издадена от „Пинтор“ ЕООД, към клиент „Сити Истейтс“ ЕООД; фактура №[ЕГН] от 06.12.2021 г. с данъчна основа 260,83 лв., издадена от „Строй и Снаб“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] към жалбоподателя, за която е установено, че представлява стокова разписка; фактура № 21109265 от 21.04.21 г., издадена от „Йаф България“ ЕООД, към ревизираното лице, която е осчетоводена с ДО – 12 498,33 лв. и ДДС в размер на 2 499,67 лв., а при представянето ѝ е установено, че е на стойност 0,00 лв.

В резултат на установеното с издадения РА е извършена корекция на финансовите резултати на дружеството както следва:

За 2020 г. е извършено увеличение на финансовия резултат на основание чл. 16, ал. 1, във връзка с чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата в размер на 250 633,85 лв., представляваща сбора на данъчните основи по фактурите, издадени от посочените по-горе доставчици. Установен е данъчен финансов резултат - печалба за 2020 г. в размер на 347849,57 лв. и корпоративен данък в размер на 34784,96 лв., при внесен 9721,57 лв. Или разлика за довносяне в размер на 25063,39 лв. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми са начислени лихви в размер на 5562,63 лв.

За 2021 г. е извършено увеличение на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата в размер на 323,40 лв. (данъчна основа на трите фактури, издадени от „Пинтор“ ЕООД, „Строй и Снаб“ ЕООД и „Йаф България“ ЕООД) и на основание чл. 16, ал. 1, във връзка с чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата в размер на 117 136,52 лв., представляваща сбора на данъчните основи на фактурите, издадени от посочените по-горе доставчици.

Установен е данъчен финансов резултат - печалба за 2021 г. в размер на 219689,10 лв. и корпоративен данък в размер на 21968,91 лв., при внесен 10222,92 лв., съответно



разлика за довносяне в размер на 11745,99 лв. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми са начислени лихви в размер на 1415,53 лв.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22221422003856-092-001 от 17.01.2023 г., срещу който в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение.

Ревизията е приключила със съставянето на Ревизионен акт № Р-22221422003856-091-001 от 17.02.2023 г., издаден органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизиращия екип.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил с посоченото по-горе решение.

### **3. Анализ на събраните доказателства и правни изводи.**

#### **3.1. По задълженията по Закона за данъка върху добавената стойност.**

За да издаде оспорения ревизионен акт, административният орган е приел, че „Сити Инвест Пропърти“ ЕООД дейност, не са налице предпоставки за признаване право на данъчен кредит, поради липса на достатъчно данни за реалност на тези доставки. Правото на приспадане на данъчен кредит по процесиите фактури е отказано на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС. Анализът на събраните доказателства е мотивирал органите по приходите да направят заключение, че по издадените от доставчиците фактури към жалбоподателя не следва да бъде кредитирани като основание за упражняване на това право. Според ревизиращия екип не са налице реални доставки, а целта е била получателят да намали резултатите си за ефективно внасяне на ДДС и неправомерно ползва право на данъчен кредит. Дружествата-доставчици не са разполагали с кадрови и технически потенциал да извършат фактурираните доставки. Нормите на ДОПК не съдържат правила за разпределение на доказателствената тежест в процеса на съдебно обжалване на ревизионни актове, поради което намират приложение общите принципи на разпределение на доказателствената тежест. Разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, намираща приложение в случая по силата на препращащата разпоредба на § 2 от ДР на ДОПК, определя, че административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания за издаването му. Тази разпоредба е своеобразно проявление в административното право на общия принцип за разпределяне на тежестта на доказване, формулиран в чл. 154, ал. 1 от ГПК, според който всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за жалбоподателя - възникване на право на данъчен кредит по определена фактура. В тежест на задълженото лице е да докаже наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС.

Обсъждането на събраните доказателства не може да мотивира съда да направи извод

в подкрепа на изтъкнатите от органите по приходите доводи, послужили като основание за установяване на оспорените допълнителни публични задължения.

Анализът на изложените обстоятелства и доказателства налага изводи в следните насоки:

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с основния довод, поради който по издадените от десетте описани по-горе дружества фактури е отказано право на приспадане/възстановяване на данъчен кредит, а именно, че някои от тях не са представили исканите доказателства във връзка с процесните доставки, а други не са разполагали не са разполагали с кадрови и технически потенциал да извършат спорните доставки. Основен аргумент за отказа за признаване на право на данъчен кредит е обстоятелството, че всички дружества-доставчици впоследствие са били deregистрирани по ЗДДС, по инициатива на органите по приходите.

В разглеждания казус са налице безспорни доказателства за това, че процесните доставки - СМР са били изпълнени и страните нямат спор по този въпрос.

При извършените по време на ревизията проверки е установено, че повечето от дружествата са разполагали с назначени работници, назначени на длъжност „общ работник“. В случая естеството на доставките не изисква някаква специална квалификация и опит, т.е. те биха могли да бъдат осъществени от ниско квалифицирани лица, назначени на длъжност „общ работник в строителството“. Предмет на доставките не е продажба на стоки и специално оборудване или изпълнение на сложни строителни дейности, за които се изискват опитни квалифицирани специалисти и специализирана техника. Касае се за извършване само на прости СМР по поддръжка и дребни ремонти на стопанисваните от „Сити Инвест Пропърти“ ЕООД имоти, които дружеството отдава под наем.

Представените от жалбоподателя в хода на ревизията договори за строителни услуги с всяко едно от дружествата, протоколи/акт образец 19 за извършени и приети СМР, подписан от представителите на доставчика и получателя, към всяка една от процесните фактури, оборотни ведомости и други счетоводни документи не са оспорени от ответника и са приети като доказателства по настоящето дело. Въпросните доказателства установяват факта на предаване на извършените услуги от доставчици и тяхното получаване от задълженото лице. Както беше посочено предмет на доставка е само извършването на определени прости строително-монтажни дейности, без доставчиците да имат задължения по доставка на материали. Материалите, използвани за извършването на ремонтните си дейности в голямата си част за закупувани от жалбоподателя и във връзка с това закупуване на същия не е отказано право на приспадане на данъчен кредит.

Само по себе си обстоятелството, че доставчикът не е представил документи по искане на приходните органи и не е бил открит за контакт, не представлява основание за отказ на право на данъчен кредит. Налице е трайна и непротиворечива практика на ВАС, изцяло съобразена с решенията на СЕС, че липсата на кадрови, материална или техническа обезпеченост на доставчика, както и липсата на представени документи от негова страна, не може да се вменява като негативна последица за получателя по доставките, когато последният е представил достатъчно убедителни доказателства за реалното получаване на доставката. Получателят няма фактическа или правна възможност да контролира организацията на доставчика, неговата кадрови обезпеченост или спазването на нормативните му задължения. В редица решения на ВАС е изяснено,

че упражняването на правото на данъчен кредит не може да се поставя в зависимост от действия или бездействия на доставчика, които са извън сферата на контрол на получателя, като тази практика е в съответствие с практиката на СЕС (решения по дела C-324/11, C-80/11, C-142/11, C-18/13 и C-329/18).

В хода на ревизията органите по приходите не администрация не са ангажирани доказателства за наличие на привидна сделка, респ. на изкуствена правна конструкция, която да обосновава извод за нереалност на доставките, обективирани в спорните фактури. Позовали са се основно на обстоятелството, че някои от доставчиците не са представили поисканите им документи и не е осъществена връзка с техни представители. След като са приели, че ревизираното дружество е получило процесните доставки, ревизиращите органи е следвало да установят каква е била скритата цел на съглашенията, обективирани, чрез процесните фактури или обстоятелството, че „Сити Инвест Пропърти“ ЕООД е участвало в данъчна измама, както и да предоставят улики (т. 49, т. 50 и т. 51 от решението на СЕС по делото G. T.). В случая това не е сторено.

Предвиденото в член 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано, когато материалните и процесуалните изисквания или предпоставки, които обуславят това право, са изпълнени от желаещите да го упражнят данъчнозадължени лица (в този смисъл решения от 21 юни 2012 г., по дело C-80/11 и C-142/11, т. 37 и 38, от 3 октомври 2019 г., C-329/18, т. 27 и от 16 октомври 2019 г.). Материалноправните изисквания, които обуславят упражняването на правото на приспадане, са изпълнени само ако доставката на стоки или услуги, за която се отнасят фактурите, е действително извършена. Въпреки това, за да се приеме твърдението, че съответните услуги, са доставени с цел, различна от обичайната, т.е. за да е налице симулативност (нереалност) и да се изключи правото на приспадане, следва да се докаже, че е налице обективно знание за участие в данъчна измама от страна на „Сити Инвест Пропърти“ ЕООД (в този смисъл решение от 6 септември 2012 г., T., C-324/11).

В корелация с мотивите на настоящия съдебен състав е и практиката на ВАС (решение № 7326 от 04.07.2023 г. по административно дело № 4388 / 2023 г. на ВАС, Първо отделение, решение № 11174 от 18.10.2024 г. административно дело № 5043/2024 г., на ВАС, Осмо отделение).

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения в тази му час РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да се отмени.

## **2. По задълженията по Закона за корпоративното подоходно облагане.**

Във връзка с изложеното по-горе съдът намира за неправилни и изводите за установяване на задължения по ЗКПО.

С процесния РА за жалбоподателя са установени допълнителни задължения за корпоративен данък, чрез увеличение на декларираните финансови резултати за 2020 г. и 2021 г. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

Съгласно чл. 19 от ЗКПО, данъчен финансов резултат е счетоводният финансов резултат, преобразуван по реда на този закон. Положителният данъчен финансов резултат е данъчна печалба, а отрицателният данъчен финансов резултат е данъчна загуба. Данъчната основа за определяне на корпоративния данък е данъчната печалба. Според чл. 22 от същия закон, данъчният финансов резултат се определя, като счетоводният финансов резултат се преобразува по ред и начин, определени в този

закон, с данъчните постоянни разлики, данъчните временни разлики и други суми предвидени в тази част.

В разглеждания случай за оспорвания за 2020 г. и 2021 г. е определен нов положителен финансов резултат, формиран от непризнатите разходи, документиран с фактурите, издадени от посочените в т. 1 от настоящето решение доставчици и са определени допълнителни публични вземания.

За да може плащането по дадена доставка да бъде признато като разход по реда на ЗКПО и съответно да бъде намален финансовия резултат е необходимо, доставката да бъде реално извършена.

По силата на чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, с разход (загуба), който не е признат за данъчни цели, се увеличава счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на разхода (загубата) и не се преобразуват счетоводните финансови резултати през следващите години.

Съдът по изложените по-горе мотиви, опровергаващи направените от органите по приходите изводи, намира, че в случая не са налице предпоставките за приложение на разпоредбите на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 от с.з., поради което РА и в тази му част следва да бъде отменен.

Жалбата е неоснователна в частта, в която за „Сити Инвест Пропърти“ ЕООД е увеличен финансовия резултат на дружеството за 2021 г. със сумата от на 323,40 лв., във връзка с осчетоводяването на фактура № 6748 от 24.05.2021 г. с данъчна основа 62,57 лв., издадена от „Пинтор“ ЕООД, към клиент „Сити Истейтс“ ЕООД; фактура № [ЕГН] от 06.12.2021 г. с данъчна основа 260,83 лв., издадена от „Строй и Снаб“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] към жалбоподателя, за която е установено, че представлява стокова разписка; фактура № 21109265 от 21.04.21 г., издадена от „Йаф България“ ЕООД, към ревизираното лице, която е осчетоводена с ДО – 12 498,33 лв. и ДДС в размер на 2 499,67 лв., а при представянето ѝ е установено, че е на стойност 0,00 лв.

В жалбата не са наведени конкретни оплаквания в тази връзка.

Настоящият съдебен състав намира, че жалбоподателят не е имал основание за осчетоводяването на тези документи и за ползването им като основание за намаляването на облагаемата основа, предвид, че първият от тях не издаден на него като получател, вторият няма реквизити на фактура, по смисъла на чл. 113 и чл. 114 от ЗДДС, а третият посочва данъчна основа 0,00 лв.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя и на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което следва да бъдат присъдени, съразмерно на уважената и отхвърлената част от жалбата.

Водим от горното и на основание чл. 161, ал. 1 и чл. 160, ал. 1, пр. 1 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** по жалба на „Сити Инвест Пропърти“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], подадена чрез управителя Г. К. И., РА № Р-22221422003856-091-001 от 17.02.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП В. Т., потвърден с решение № 625/15.05.2023 г. на Директора на Дирекция на „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, **в частта**, в която 1. са установени задължения по ЗДДС, във връзка с непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от

десет доставчици (подробно описани в мотивите на настоящето решение) и 2. са установени задължения по ЗКПО за 2020 г. и 2021 г. във връзка непризнатото право на данъчен кредит и е определен нов положителен финансов резултат, формиран от непризнатите разходи, документиран с фактурите, издадени от десет доставчици (подробно описани в мотивите на настоящето решение).

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на „Сити Инвест Пропърти“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу РА № Р-22221422003856-091-001 от 17.02.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП В. Т., потвърден с решение № 625/15.05.2023 г. на Директора на Дирекция на „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, в останалата оспорена част, с която са установени задължения по ЗКПО за 2021 г.

**ОСЪЖДА** Национална агенция по приходите да заплати на „Сити Инвест Пропърти“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, сумата от 25,56 евро или 50 лв., представляваща направени по време на производството разноски – държавна такса.

**ОСЪЖДА** „Сити Инвест Пропърти“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция по приходите, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, сумата от 204,5 (двеста и четири евро и петдесет цента) евро или 400 (четиристотин) лв., представляваща направени по време на производството разноски - юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от жалбата, съразмерно на отхвърлената част от жалбата.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.